

2. teden: Človek pred »protislovnim« načrtom Odrešenja

Prejšnji teden smo se spraševali, ali je Bog moj Gospod, ali je z željo po Njem povezana tudi drža molitve in služenja. Ta teden pa pred njim pogledajmo, kako nam pri tem *pomagajo* stvari in izkušnje, ki jih v življenju prejemamo od Njega; lahko pa nas tudi *ovirajo* in jih je treba opustiti.

Poznate poročno obljubo, spoštovati in ljubiti ... »v boleznih in zdravju, v sreči in nesreči«? V Duhovnih vajah Ignacij Lojolski podobno opozarja, naj »postanemo uravnovešeni do vsega ustvarjenega, kolikor je dopuščeno naši svobodni izbiri in ji ni prepovedano; tako da s svoje strani nimam rajši zdravja kot boleznih, bogastva bolj kot uboštva, časti bolj kot sramote, dolgega življenja bolj kot kratkega ...« (DV 23). Odlomki tega tedna predstavljajo, kako:

- Stvarnik daje in jemlje: svetlobo, temelje, vodo, čas, hrano, duha (Ps 104),
- Jezus na gori gre naproti tako smrti kot vstajenju in to razodene izbranim učencem (Mt 17),
- obsodba velikega zbora ne omaje Jezusove vere in zaveznitva z Bogom (Mt 26).

Pomisli, kaj pomaga in kaj ovira – pri veri, molitvi, dobrih delih, stanovitem boju s preizkušnjami.

Prošnja: Gospod, naj opazim vlogo tako darov kot preizkušenj v mojem sodelovanju s Teboj.

Navodila na dodatnem listu (zloženki) naj pomagajo pri poglobljanju v strukturo molitve, refleksijo, pri podelitvi v skupini in pri osebni pogovoru s spremljevalcem.

1. odlomek: Pošlji svojega Duha in prenovi obličje zemlje (odpev)

Ps 104 (psalm po 1. berilu, 1 Mz 1,1-2,2, na velikonočno vigilijo)

- Po spoštljivem zavzetju molitvene drže in znamenju križa se spomnim svoje osrednje prošnje teh PDVŽ, ki sem jo oblikoval v prejšnjem tednu.
- Nato kratko pomislim, kako bom časovno in vsebinsko razporedil korake molitve.
- Umirim in zberem se ob poslušanju lastnega dihanja (vsaj 7 počasnih vdihov in izdihov).
- Po svoje ubesedim prošnjo tega tedna (opazovanje darov in preizkušenj, ali jih prilagodim Gospodu).
- Nekajkrat preberem psalm, ko vsaki kitici odpev; označim ali zapomnim si besede/podobe, ki so posebej pomenljive zame.

Ob njih razmišljam, kako Stvarnik daje in jemlje: svetlobo, temelje, vodo, čas, hrano, duha ... - in elemente mojega doma, družine, delovnega okolja, naselja, duhovne skupnosti.

Za katere naravne, osebne, družbene in duhovne danosti sem hvaležen Bogu? Kaj (katere stvari, trenutki življenja) me v tem obdobju posebno razveseljuje, umirja, hrani, ozdravlja? Po čem se čutim živega, ljubljenega, koristnega? Kje posnemam Boga?

Katere danosti me motijo, ovirajo, mi manjkajo, me izčrpajo? Kako se počutim zaradi tega, kaj to

1 Slávi, moja duša, Gospoda.
Gospod, moj Bog, zelo si velik,
veličastvo in sijaj si oblekel.
2 Ogrinjaš se s svetlobo kakor s plaščem.

5 Zemljo si postavil na njene temelje,
da se na veke vekov ne bo majala.
6 Z oceanom si jo pokril kakor z obleko,
nad gorami so stale vode.

10 Studence pošilja v potoke,
ki se pomikajo med gorami.
12 Ob njih prebivajo ptice pod nebom,
oglašajo se iz vejevja.

13 Iz svojih gornjih sob napaja gore,
s sadom tvojih del se nasičuje zemlja.
14 Za živino pustiš poganjati travo,
rastlinje daješ govedu, ki pomaga
človeku.

23 Človek odhaja k svojemu opraviilu,
na svoje delo do večera.
24 Kako veliko je tvojih del, o Gospod!
Vsa si naredil z modrostjo,
zemlja je polna tvojih ustvarjenih bitij.

povzroča? Kje jaz delam drugače od Boga s temi danostmi?

- Sproti ali na koncu svoje občutje izrazim v direktnem nagovoru Bogu Stvarniku.
- Preden zaključim z očenašem, hvaležno obmolknem, morda začutim kak »Božji« odgovor. Refleksijo molitve naredim ob vprašanih z zgibanke.

27 Vsa ta bitja čakajo nate,
da jim daš hrano ob pravem času:
28 daješ jim, pobirajo,
odpreš svojo roko, nasičena so z
dobrinami.

29 Skriješ svoje obličje, prestrašijo se;
vzameš jim dih, preminejo,
in se v svoj prah povrnejo;
30 pošlješ svoj dih, ustvarjena so,
in prenoviš obličje zemlje.

2. odlomek: Spremenjenje: Mt 17,1-9

Korake molitve ob tem odlomku in njene refleksije oblikuj samostojno, po zgledu predhodnih molitev PDVŽ ali ob pomoči zgibanke, ki si jo prejel ta teden. Sledi pa nekaj vzpodbude za razmišljanje.

Spremenitev na gori se zgodi »šest dni« po važnem

pogovoru med Jezusom in učenci, Petrom (Mt 16). Kako si se počutil, ko so ti tvoji ljubi starši (stari starši ...) zapovedali težko nalogo, kisló zdravilo ali kazen? Kako se počutiš, ko ti tvoj učitelj Jezus, ki mu izpoveš vero vanj in prijazno sočustvuješ z njim, kot Peter v Mt 16, reče: »Če hoče kdo iti za menoj, naj se odpove sebi in vzame svoj križ ter hodi za menoj«? Kako se počutiš, če ti tvoj duhovni učitelj da navodilo: »ZAHVALJUJ se za svoje poraze, neumnosti, pomanjkljivosti ...«!? Ali najdeš smisel v možnosti odpovedi dobrinam (imetju, besedi, hrani, spolnosti, zdravju, času ...) – v postu ali na križišču življenja?

Katero Mojzesovo zapoved bi ob tem premišljal, katerega preroka bi vprašal za nasvet? Kaj bi ti Bog (starši, učitelji, duhovni vodja ...) odgovorili na tvoje dvome, kako bi to osmislili? Kako lahko (če sploh) svojo odpoved razložiš drugim?

1 Čez šest dni je Jezus vzel s seboj Petra, Jakoba in njegovega brata Janeza in jih peljal na visoko goro, na samo. 2 Vpričo njih se je spremenil.

Njegov obraz je zasijal kot sonce in njegova oblačila so postala bela kot luč. 3 In glej, prikazala sta se jim Mojzes in Elija, ki sta govorila z njim. 4 Oglasil pa se je Peter in rekel Jezusu: »Dobro je, da smo tukaj, Gospod! Če hočeš, postavim tu tri šotore; tebi enega, Mojzesu enega in Eliju enega.«

5 Ko je še govoril, jih je obsenčil svetel oblak, in glej, glas iz oblaka je rekel: »Ta je moj ljubljeni Sin, nad katerim imam veselje; njega poslušajte!« 6 Ko so učenci to zaslišali, so padli na obraz in se zelo prestrašili. 7 In Jezus je pristopil, se jih dotaknil in rekel: »Vstanite in ne bojte se!« 8 Ko pa so povzdignili oči, niso videli nikogar razen Jezusa samega.

9 In medtem ko so šli z gore, jim je Jezus zapovedal: »Nikomur ne povejte, kar ste videli, dokler Sin človekov ne bo obujen od mrtvih!«

Opomba k 3. odlomku: Ali ni tretje postaja križevega pota »Jezus pade prvič pod križem«? Je, ampak poleg tega tradicionalnega križevega pota poznamo tudi takšnega, ki se drži svetopisemskih scen (Veronike iz tradicionalne 6. postaje npr. Sveto pismo ne omenja). Ta križev pot je 1991 predložil papež Janez Pavel II. Tekom PDVŽ bodo predložene štiri postaje, povzete po knjigi Garyja Jansena, *Station to station, An ignatian Journey through the stations of the Cross* (2016). Ostale postaje so: 1. Jezus moli v vrtu Getsemani; 2. Jezus, ki ga Juda izda, aretiran; 4. Jezusa zataji Peter; 5. Jezusu sodi Pilat; 6. Jezusa bičajo in kronajo s trnjem; 7. Jezus si naloži križ; 8. Jezusu pomaga Simon iz Cirene; 9. Jezus sreča jeruzalemske žene; 10. Jezusa križajo; 11. Jezus obljubi svoje kraljestvo dobremu razbojniku; 12. Jezus govori svoji materi in učencu; 13. Jezus umre na križu; 14. Jezusa položijo v grob.

3. odlomek: Sanhedrin obsodi Jezusa Mt 26,59-66 (3. postaja križevega pota)

59 Vélíki duhovniki in ves vélíki zbor so iskali lažno pričevanje zoper Jezusa, da bi ga usmrtili, 60 vendar ga niso našli, čeprav je pristopilo veliko krivih prič. Nazadnje

sta pristopili dve 61 in rekli: »Ta je dejal: ›Božji tempelj morem podreti in ga v treh dneh postaviti.« 62 Tedaj je vélíki duhovnik vstal in mu rekel: »Nič ne odgovoriš? Kaj je to, kar ta dva pričata proti tebi?« 63 Jezus pa je molčal. Vélíki duhovnik mu je tedaj rekel: »Rotim te pri živem Bogu, da nam poveš, ali si ti Mesija, Božji Sin.« 64 Jezus mu je dejal: »Ti sam si rekel. Toda povem vam: *Poslej boste videli Sina človekovega sedeti na desnici Moči in priti na oblakih neba.*«

65 Tedaj je vélíki duhovnik pretrgal svoje oblačilo in rekel: »Bogokletje je izrekel! Kaj potrebujemo še prič? Glejte, zdaj ste slišali bogokletje. 66 Kaj se vam zdi?« Oni pa so odvrnili: »Smrt zasluži!«

Jezusov odgovor: stanoviten je.

Ko sem odraščal, smo imeli doma nekaj Jezusovih slik, naslikanih na žamet. Tista, ki se je najbolj spomnim, je visela leta dolgo v spalnici mojih staršev. Prikazovala je Jezusa s profila, kako stoji zazrt nad mestom. Morda je bila naslikana, da bi prikazala eno od njegovih skušnjav v puščavi, ko satan poskuša Jezusa prepričati, naj postane vladar nad svetom, ali pa ga je prikazovala tihem trenutku kontemplacije. Ko sem postal starejši, sem od časa do časa gledal to sliko in se spraševal, kaj si Jezus misli. Ali je mislil na Boga, svojega očeta? Ali je mislil na prijatelje? Kar je zame res izstopalo, je bil preprosto občutek, kako je bil Jezus osredotočen. Kot da je del gore – neomajen, odločen in močan. Te Jezusove značajske poteze jasno vidimo v 3. postaji. Jezus je predstavljen pred dokaj strašljivim vladajočim zbornim organom. (V mislih si predstavljam Jezusa kot mladega Jimmyja Stewarta, kako stoji pred kongresom v filmu *Mr. Smith Goes to Washington*, 1939.) Stoji sredi hinavcev, ki trdijo, da branijo zakon, toda v resnici skrbijo le zase. Še več, bili naj bi zbor svetih mož, pa kršijo zapoved proti krivem pričanju proti bližnjemu. Brlog tatov so. Izzvan s strani velikih duhovnikov – se bo Jezus umaknil? Ne. S prepričanjem stoji, ostane tiho večji čas izpraševanja in potem vprašanja sanhedrina obrne proti njim samim.

Morda boš pomislil, da je v Jezusovih dejanjih pridih superiornosti. Morda imaš prav. Toda ne gre za puhlo večvrednost, občutek, da si boljši kot drugi ali da veš več kot drugi. To bi bila ošabnost, čista in preprosta. Jezus pa tukaj je več, ker je stalni zaveznik Boga.

Kadar smo postavljeni v težko situacijo, kako pogosto čutimo potrebo, da bi se umaknili ali se branili? Samo osebno nikoli ne želim, da bi drugi mislili, da sem norec, ali da bi me sodili. Priznam, ljudem želim ugajati. (Biti prijazen za vsako ceno je zame nekaj, kar želim spremeniti!)

Delam v New York Cityju, ki ga sicer ni pravično imenovati »sekularni city« (veliko vernih ljudi je tukaj, čeprav jih je včasih težko najti), je pa kraj, ki deluje dokaj brezbožno. Med mojimi sekularnimi in ateističnimi prijatelji včasih čutim potrebo, da branim svoja prepričanja, da jim razložim, zakaj mislim tako kot mislim in zakaj verujem kot verujem. Kakšna izguba časa! V tistih trenutkih je moje srce povsem neusklajeno. Saj jim ne pomagam razumeti duhovnosti in Bog ve, da jih ne poskušam spreobrniti. Kadar sem outsider (odpadnik), se pač čutim ogroženega in se skušam zaščititi. Vse je le strah, ovit v blesteč celofan ošabnosti.

Toda na tej postaji gledamo Jezusa, ki je popolnoma brez strahu. Hinavstvu zre kljubovalno v obraz. Ko govori, govori kratko in gladko. Ve, da je Bog vedno z njim. Izvire postavi na prvo mesto – ne mnenja drugih, ampak svoj odnos s svojim očetom.

Mnogo knjig za samopomoč nam narekuje, naj verjamemo vase. Pravijo nam, da če verjamemo vase, je ni stvari, ki bi je ne mogli storiti. Občutek je dobronameren, toda zavajajoč. Nasprotno, morali bi verjeti v Boga, slediti zapovedim, biti usmiljeni in potem je ne bo stvari, ki je ne bomo mogli storiti.

To ne pomeni, da smo boljši kot kdorkoli drug; zaradi tega ni treba, da smo oholi. Občutki superiornosti vodijo, kot pravijo v *Vojni zvezd*, na temno stran («to the dark side»). Toda ko postanemo zavezniki Boga v ponižnosti in stanovitnosti, se nam ni treba bati tega, kdo smo.

Srečati Jezusa

Predstavljal si Jezusa, kako stoji pred sodiščem. Kakšna je njegova drža? Poglej ga v oči. Kaj vidiš v njih? Predstavljal si, da si Jezus in da gledaš v to morje obrazov, ki te sovražijo in prezirajo. Kakšen je tvoj odziv nanje?

Predstavljal si, da si nekdo iz množice, in pred teboj stoji Jezus. Veš, da ni storil nič napačnega, toda poglej okoli sebe in opazuj obličja ljudi, ki ga hočejo obsoditi. Kakšna so? Kakšen občutek je v prostoru? Kaj počnejo ljudje? Veš, da bi lahko tvoje besede o tem Jezusu še bolj razvnele te okrog tebe, za njegovo smrt. Kaj ukreneš? Kaj razmišljaš? Potem si predstavljal, da oseba pred teboj ni Jezus. Namesto njega je tam posebnež, odpadnik. Izberi si osebo, ki jo poznaš in verjameš, da je bila lažno obtožena, da je počasna, lena, neumna, umazana. Kaj rečeš tej osebi? Kako se počutiš, ko komuniciraš z njim ali z njo?

Vzemi te besede v molitev: Zato, moji ljubi bratje, bodite stanovitni, neomahljivi, nadvse uspešni v Gospodovem delu, ker veste, da vaš trud v Gospodu ni prazen. (1 Kor 15,58)

Preglej to izkušnjo: Kasneje, danes ali jutri, se pomudi nekaj tihih trenutkov in se spomni, kako je bilo, meditirati to postajo. Katera čustva so prevladovala? Kateri vidik te izkušnje ti zdaj izstopa?

Predstavljal si: »Sanhedrin ga je obsodil«

Njihovi glasovi se izločijo iz teme. Vonj po vinu in kisu. Stojiš pred njimi. Sopejo kot lačni psi.

Nobene šale. Nobene ironije. Krogi senc okvirjajo njihove vsaksebi gledajoče obraze, soba zlomljenih ogledal, prestrašeni možje tisočkrat odsevajo. Kot temne sence so njihova stisnjene ustnice, kot pri tistih, ki govorijo znotraj in zunaj ust. Govorijo o revoluciji. Govorijo o miru. Pojma nimajo. Isti puščavski angel, ki je je šepetal faraonu, jim šepeta nocoj v ušesa: *Zakrknite svoja srca*. Ničesar se ne da reči. Nobene resnice. Vse to so zgolj predlogi. Lažni proces. Zarota strahopetcev.

Sprti so med seboj. Njihova jeza je tako dolgačasna.

Podirajo, kar je Bog ustvaril. Ti boš postavil znova.

4. odlomek – refleksija za 7. dan: Kristusova luč (iz slavlja luči na vigilijo)

Ob molitvi prižgem svečo, ki je znamenja navzočnosti živega Boga, in opazujem, kako se tali, izgoreva, in kako sveti, meče sence ...

Kaj je zame biser/bolečina tega tedna (katera vaja, stavek, vtis)? Kako sem se počutil? Katere misli so me tolažile? Katere so me vznemirjale? Kako sem povezoval teme iz odlomkov in elemente svojega konkretnega življenja?

Kristus včeraj in danes, začetek in konec, alfa in omega;
njegovi so časi in vekovi, njemu slava in oblast vekomaj. Amen.

Po svojih ranah svetih in slavnih
naj nas varuje in ohranja Kristus Gospod. Amen.

Zakaj nič nam ne bi koristilo, da smo se rodili, ko ne bi imeli sreče, da smo odrešeni.

O, kako čudovito nas v svojem usmiljenju ceniš.

O, kako nedoumljiva je tvoja ljubezen: da rešiš sužnja, si daroval Sina.

O zares, Adamov greh je bil potreben, da je bil izbrisan s Kristusovo smrtjo.

O srečna krivda, ki je bila vredna imeti takega in tako velikega Odrešenika.

